

OLI – SLOVA

Rodový zpravodaj Oliberiusů / Oliveriusů

Ročník 30, číslo 60

Malé Kyšice, 16. prosince 2019

Vážení čtenáři našeho rodového listu, vážené rodiny Oliberiusů a Oliveriusů,

píši, připravuji toto číslo našeho rodového zpravodaje již tradičně v době, kdy za několik dní budeme, a já věřím, že v klidu a pohodě, prožívat neopakovatelnou atmosféru Vánoc, ale tentokrát i v době, kdy si dne 20. prosince připomeneme 380. výročí od narození původce našich příjmení P. Benedikta Holibergiuse, řeholníka z plaského cisterciáckého kláštera.

Právě se pozvolna končí rok 2019. Je rokem, pro nás všechny - nositele příjmení Oliberius a Oliverius - významným, neboť jsme si dokázali připomenout i významné jubileum – 400. výročí narození našeho nejstaršího zjištěného předka – Pavla Myslivce, myslivce z Dolního Hradiště. Jemu, nechť všichni, kdo od narození nosíme (nebo jsme před provdáním nosily) příjmení Oliberius / Oliverius, děkujeme, že můžeme prožívat svůj dnešek. Úmyslně zdůrazňuji „všichni“, protože každý z nositelů jednoho z těchto dvou příjmení vychází z „našeho“ Pavla Myslivce, který své dny prožíval v 17. století. Ač se mým předchůdcům na poli rodové genealogie, a stejně tak ani mně, ale ani dalším stávajícím badatelům nepodařilo „naroubovat“ na kmen rodového stromu všechny dnes žijící Oliberiusy a Oliveriusy, nesetkal jsem se s opakem, tedy, že by některý z našich jmenovců svými rodovými kořeny v otcovské linii nepatřil k Pavlovi do Dolního Hradiště. Jmenovat se Novák, Novotný, Černý nebo Svoboda, tak bych k takovému závěru v českých podmínkách nikdy nedošel. Neobvyklost mého příjmení, ale i příjmení vás – většiny čtenářů rodového zpravodaje – mě k tomuto závěru přímo vybízí.

Dne 1. června 2019, tak jak bylo předesláno v minulém čísle OLI-SLOV, byla v žebnickém kostele sv. Jakuba Většího sloužena mše svatá. Především díky přístupu plaské farnosti církve římskokatolické, t. č. ve správě misionářů oblátů, a s poděkováním P. Güntheru Ecklbauerovi, který mši celebrou, se stala důstojným vzpomínáním památky jmenovaných „jubilentů“. Dovoluji si to napsat, protože velká většina účastníků, se kterými jsem se po skončení mše v Žebnici loučil, se k průběhu právě skončené mše, bez ohledu zda se jednalo o věřící či o nevěřící, jen kladně vyjadřovala. Jsem rád, že požádání „skrutátoři“ během mše v kostele napočítali – alespoň mnou nepředvídaný počet – účast 53 dospělých osob. Za tříčlenný organizační výbor „MIA“ děkuji všem, kteří vážili do Žebnice cestu (v

několika případech i přes celou republiku) a svou účastí podpořili jak vynaloženou snahu nás – tří organizátorů, tak svým přístupem společně s celebrujícím knězem napomohli k vytvoření atmosféry pro neopakovatelný duchovní zážitek.

Několik dní po skončení této „naší rodové“ mše jsem požádal redakční radu Plaského zpravodaje o zveřejnění krátké zprávy ve Městském úřadem v Plasích čtvrtletně vydávaném periodiku (viz příspěvek dále). Následně po dohodě s vedoucím redaktorem Genealogických a heraldických Listů Ing. Mgr. Martinem Slabochem, PhD., jsem zprávu obdobného obsahu o rodové mši publikoval ve zpravodaji České genealogické a heraldické společnosti v Praze.

Vážení, závěrem tohoto úvodního slova mi dovoluji, abych jednak poděkoval Ing. Vladimíru Polehlovi za další zaslání – jím z matričních knih vypisované – údaje o dalších jmenovcích, příslušnících některých našich rodových větví. (Budou postupně zveřejňovány v příštích číslech OLI-SLOV.) Děkuji dárcům: **Haně Valenzové, Janě Hadrovské, Miloslavu Oliberiusovi, kladenskému Jiřímu Oliveriusovi s rodinou, Miladě Oliveriusové z Kladna-Rozdělova, Janě Oliberiusové z Plzně, Jaroslavu Oliveriusovi z Bechyně, Vlastimilu se synem Vlastimilem Oliveriusovým z Plzně potažmo z Karlových Varů a Blance Eiseltové;** všichni mi finančně přispěli nejen na vydání a poštou rozeslání tohoto čísla našeho zpravodaje, ale díky jejich finančním darům jsem mohl nechat zpracovat a vytisknout přiložený „Pamětní list“ (jako památku na výše vzpomínanou mši svatou). Pamětní list by nemohl být vydán, kdyby v Žebnici nefotografovali: **Jan Kučera, MUDr. Veronika Bártová, roz. Oliveriusová, manželé Vojtěch a Milada Oliveriusovi, Mgr. Pavel Havlovič.** I jim, ač jsem všechny od nich obdržené fotografie nemohl pro potřeby „Pamětního listu“ použít, také mnohokrát děkuji.

Všem vám, všem čtenářům našeho rodového listu, přeji:

„Příjemné prožití vánočních svátků, mnoho překvapení a hezkých setkání ... V novém roce 2020 štěstí, zdraví, hodně osobních i pracovních úspěchů!“

Váš Miroslav Oliverius s manželkou Pavlou

KE MŠI SVATÉ, SLOUŽENÉ PO ČTYŘI STA LETECH V ŽEBNICI

(publikováno v Plaském zpravodaji, roč. XXIX, č. 3 z 5. 8. 2019)

*Nositelé příjmení Oliberius a Oliverius a s nimi jejich další blízcí příbuzní vzpomněli svých dvou nejstarších zjištěných předků – **Pavla Myslivce (1619-1684),** poddaného plaského kláštera, myslivce v Dolním Hradišti, a **P. Benedikta Holibergiuse (1639-1714),** řeholníka cisterciáckého kláštera v Plasích, kteří na Plasku žili ve válečné a posléze v poválečné době 17. století.*

Díky kladnému vyřízení žádosti ze strany plaské farnosti církve římskokatolické byla za oba jmenované sloužena mše svatá, a to dne 1. června 2019 v kostele sv. Jakuba Většího v Žebnici. Hlavním důvodem připomenout si důstojným způsobem tyto dva, dávno již nežijící, předky se stala dvě „rodová“ jubilea, která se vztahují k letošnímu roku:

V první polovině uváděného 17. století nebyly kralovické matriční knihy ještě vedeny, proto nelze přesně dohledat záznamy o narození obou „jubilatů“. V seznamu poddaných dle víry z roku 1651 jsou však v Dolním Hradišti uvedeni: „Pavel, 32 let, katolík a Alžběta, jeho manželka, 26 let, katolička“. Početním úkonem lze tedy dojít k závěru, že nejstarší zjištěný předek následného rodu Oliberiusů – Oliveriusů v letošním roce dovršuje 400 let od svého narození. V manželství Pavla s Alžbětou se v Dolním Hradišti dne 22. května 1656 narodila dvojčata – chlapci, kteří byli v Kralovicích pokřtěni jmény Pavel a Petr. Ti se potom stali fyzickými pokračovateli ve dvou základních rodových větvích – Dolnohradištské (Pavel, po otci se stal myslivcem v Dolním Hradišti) a Nadrybské (Petr byl rybákem v Nadrybech).

Tak jako byl Pavel Myslivec „fyzickým“ otcem budoucího rodu, pátera Benedikta Holibergiuse můžeme v rodě pokládat za otce „duchovního“. Podle cisterciáckých záznamů se Benedikt Thomas Patricius Holibergius narodil 20. prosince 1639 v Dolním Hradišti. (V prosinci letošního roku tak uplyne 380 let od jeho narození.) Řeholnický slib složil roku 1660, primici sloužil v dubnu 1665, následovalo jeho kněžské působení: Spravoval postupně fary v Plané nad Mží, v Oboře, v Čivicích a v Kožlanech, odkud se roku 1703 z důvodu stáří odebral na odpočinek do plaského kláštera. Slavnostně obnovil slib řeholnický a zde také zemřel 12. února 1714; pochován byl v klášterním kostele v Plasích. Absence kralovických matrik v té době zapřičiňuje nemožnost objasnit jeho příbuzenský poměr k Pavlu Myslivci, ale oba Pavlovi synové, ač stále poddaní cisterciáckého kláštera, jsou po roce 1684 v matričních knihách zapisováni jako Holibergiusové (ale i jako Holiberiusové). Z neznámých důvodů, pravděpodobně k nestálosti příjmení a k dalšímu přepisování matričních zápisů, se příjmení Holibergius změnilo na Holiberius, Oliberius a následně i Oliverius. (V současné době v České republice vedle sebe lze dohledat rodově příbuzné Oliberiusy a Oliveriusy; poslední uvedená varianta příjmení má své početné zastoupení v USA, v Kanadě a dokonce tři jmenovci žijí v Austrálii.)

Uvedené skutečnosti, které jsou nositelům obou příjmení známy prostřednictvím rodového zpravodaje „OLI-SLOVA“, pro ně pravidelně v prosinci každého kalendářního roku vydávaného nákladem vlastním od roku 1989, daly podnět k důstojnému připomenutí jak jubilea Pavla Myslivce, tak i prosincového jubilea P. Benedikta, a to v kolébce jejich rodu - na Plasku. V Žebnici se mše svatá zúčastnilo 53 zástupců z několika „rodových větví“ – Plzeňskem počínaje přes Ústí nad Labem, Kladensko, Prahu ... a Českým Těšínem konče. Lze konstatovat, že všichni na mši přítomní, ať věřící nebo nevěřící, tak důstojně a s pietou vzpomněli svých nejstarších zjištěných předků, za což patří především poděkovat P. Güntheru Ecklbauerovi, který mši celebroid, a též římskokatolické farnosti v Plasích ve správě misionářů oblátů za pochopení a vstřícný přístup při přípravě této vzpomínkové akce.

Miroslav Oliverius, Malé Kyšice

A LÉTA BĚŽÍ ....! ANEB UPŘÍMNĚ A RÁDI GRATULUJEME.

A léta běží, vážení! To bývala rozhlasová relace, díky které se na rozhlasových vlnách nesly vzpomínky dříve narozených jubilatů, jakož zde byly na jejich adresy odvysílány i gratulace. Přiznám se, že dnes nemohu potvrdit, zda ještě nějaká taková relace „je v provozu“, ale jsem přesvědčený, že na naše „nejdříve narozené“ v našich rodinách nezapomínáme, máme je rádi a s nesmírnou úctou a poděkováním za vše, co pro nás vykonali, se k nim rádi vracíme, a to nejen jednou za rok s pugétem, když se naplňuje výročí

jejich narozenin. Nemohu tedy ani já stát v ústraní a prostřednictvím našeho rodového listu za sebe i za vás - čtenáře OLI-SLOV - „dodatečně“ (s přihlédnutím k datu vydání zpravodaje) **blahopřeji všem, kteří/ré v letošním roce oslavili/y své „kulaté“ narozeniny!** Je však mojí milou povinností popřát do dalších let **hodně zdraví, štěstí, klidu a radostí (nejen z vnoučat a pravnoučat)** jmenovitě v našich řadách nejdříve narozeným:

paní **Marii Hotové, roz. Oliveriusové** z Kladna-Švermova, která 27. dubna 2019 oslavila 94. narozeniny, paní **Olze Oliveriusové, roz. Kupkové** z Rokycan, která 9. září oslavila 91. narozeniny, paní **Doc. PhDr. Evě Oliveriusové, CSc.**, roz. Štěpánkové z Prahy-Žižkova, která 30. listopadu 2019 oslavila 91. narozeniny, paní **Blance Eiseltové, roz. Oliveriusové** z Ledče nad Sázavou, která 9. února 2019 oslavila 89. narozeniny.

Nemám aktualizované zprávy o paní **magistře Evě Papežové, roz. Oliveriusové** z Prahy 6, nar. 27. července 1926, a paní **Jiřině Oliveriusové, roz. Pistrolové** z Kozojed, nar. 21. ledna 1927, které v uvedených dnech roku 2019 měly také oslavit svá významná životní výročí. Ač nevím, i tak si jim tímto dovoluji také blahopřát. **Miroslav Oliverius**

ROZLOUČILI JSME SE ...

V minulém roce, těsně po rozeslání prosincového čísla OLI-SLOV, mi byly doručeny dvě smutné zprávy z Plzeňska: Dne 13. ledna 2018 v Plzni po dlouhé těžké nemoci zemřela paní **JUDr. Bohumila Oliveriusová** z Vejprnic. O půl roku později – dne 3. srpna 2018 – po krátkém pobytu v plzeňské nemocnici zemřela paní **Marie Oliveriusová, roz. Lorencová** z Plzně, švagrová JUDr. Bohumily. Čest jejich památce! Přestože tyto smutné zprávy oznamují se zpožděním, dovoluji si rodinám zesnulých projevit upřímnou soustrast.

ZA JUDr. BOHUMILOU OLIVERIUSOVOU (19. 8. 1945 – 13. 1. 2018)

Paní Bohumila, dlouholetá oblíbená notářka v Plzni a v Kralovicích, byla jednou z prvních, kdo se mi ozvali (a poskytli údaje) na moji výzvu v r. 1993, když jsem začal zpracovávat v širším rozsahu minulost našeho rodu. Ač jsme se potkali asi jen třikrát v Plzni, byli jsme ve stálém kontaktu, a to díky jejímu zájmu o rodové dějiny. Po odchodu do starobního důchodu se u ní začaly objevovat zdravotní problémy, spojené s nemocí pohybového ústrojí. Do poslední chvíle, pokud jí to zdravotní stav dovolil, se starala o svá dvě vnoučata – Daniela a Aničku. Její životní pouť se naplnila po dlouhé těžké nemoci v plzeňské fakultní nemocnici v nedožitých 73 letech. Paní Bohunko, za nás Vám děkuji především za příkladnou pomoc při zjišťování údajů a při zpracovávání Sedlecké rodové větve pro naši rodovou knihu „Genus unum sumus“.

Miroslav Oliverius

OLI-SLOVA, rodový zpravodaj. Napsal a vydal Mgr. Miroslav Oliverius pro nositele příjmení OLIBERIUS / OLIVERIUS, případně pro další zájemce. Malé Kyšice, dne 16. 12. 2019. Adresa: Malé Kyšice, Na Vrškách 102, 273 51 UNHOŠŤ, CZ. Neprodejné!